

همبستگی در برابر اعدام‌ها در ایران – کفالت سیاسی به‌عنوان نمادی از حمایت

کفالت سیاسی نه به اعدام،

نه به اعدام پخشان عزیزی، شریفه محمدی، وریشه مرادی

چهارشنبه ۸ اسفند ۱۴۰۳ - ۲۶ فوریه ۲۰۲۵

بخش آلمان سازمان طرفدار صلح «پکس کریستی» کفالت سیاسی سه زن در ایران را بر عهده گرفته است که در چنگ ماشین اعدام رژیم ایران گرفتار شده‌اند. هر سه زن بدون ارتکاب هیچ جرمی، صرفاً به دلیل فعالیت‌های شجاعانه خود در حمایت از دیگران، به اعدام محکوم شده‌اند. بهروز اسدی، فعال حقوق بشر ساکن آلمان، از ما درخواست کرد که کفالت سیاسی این سه زن را بر عهده بگیریم، توجه افکار عمومی را به سرنوشت آن‌ها جلب کنیم و برای پرونده‌هایشان اطلاع‌رسانی کنیم. در ادامه این سه زن را معرفی می‌کنیم و از شما درخواست داریم که از کارزارهای سازمان عفو بین‌الملل حمایت کنید!

شریفه محمدی

شریفه محمدی، فعال کارگری ترک و زندانی سیاسی در رشت/ایران است. او به دلیل عضویت در «کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری»، در ژوئیه ۲۰۲۴ توسط دستگاه قضایی جمهوری اسلامی ایران به اتهام «بغی» که به معنی «قیام مسلحانه علیه حکومت جمهوری اسلامی» به اعدام محکوم شد. پس از آنکه دیوان عالی کشور در اکتبر ۲۰۲۴ این حکم را لغو و پرونده را به دادگاه دیگری ارجاع داد، وی مجدداً به اعدام محکوم شد. قاضی‌ای که این حکم جدید را صادر کرده، پسر همان قاضی است که حکم اولیه را صادر کرده بود. شریفه محمدی پیش از بازجویی توسط مأموران اطلاعاتی، تحت فشارهای روحی و جسمی شدیدی قرار گرفت تا وادار به اعتراف اجباری شود.

وریشه مرادی

وریشه مرادی، فعال ۳۸ ساله کرد، نیز به اتهام «بغی» که به معنی «قیام مسلحانه علیه حکومت جمهوری اسلامی» به اعدام محکوم شده است. او در اوت ۲۰۲۳ در جریان یک ایست بازرسی پلیس بازداشت شد و قربانی ناپدیدسازی قهری گردید. مرادی عضو «جامعه زنان آزاد روژها» (KJAR)، یکی از تشکل‌های جنبش زنان کرد در شرق کردستان و ایران است. او در حوزه‌های زنان و مسائل فمینیستی فعالیت می‌کرد.

محل نگهداری وریشه مرادی پس از دستگیری، ماه‌ها نامشخص بود. اما تحقیقات یک سازمان حقوق بشری نشان داد که وی ابتدا هفته‌ها تحت شکنجه و بازجویی شدید توسط مأموران اطلاعاتی ایران قرار داشته است. دادگاه او تنها چند دقیقه به طول انجامید، جایی که نه امکان دفاع از خود را داشت و نه وکلایش اجازه دسترسی به پرونده‌اش را پیدا کردند.

پخشان عزیزی

پخشان عزیزی در ۱۲ ژوئن ۲۰۲۴ به اتهام «بغی» که به معنی «قیام مسلحانه علیه حکومت جمهوری اسلامی» به اعدام محکوم شد. او در ۴ اوت در تهران توسط وزارت اطلاعات ایران بازداشت و مورد شکنجه قرار گرفت. عزیزی در حمایت از زنان و دختران آواره در شمال شرقی سوریه فعالیت داشت و در یک سازمان مددکاری مشغول به کار بود. بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۲، او به زنانی که توسط گروه تروریستی داعش از خانه‌هایشان رانده شده بودند و در اردوگاه‌های آوارگان در شمال سوریه و کردستان عراق به سر می‌بردند، کمک‌رسانی می‌کرد.

این زن ۴۰ ساله، عضو اقلیت تحت ستم کرد در ایران است. اقلیت‌های قومی، از جمله کردها، همچنان در ایران مورد تبعیض قرار می‌گیرند. پس از آغاز اعتراضات «زن، زندگی، آزادی» در اواخر ۲۰۲۲، مقامات جمهوری اسلامی از مجازات اعدام به‌عنوان ابزاری برای سرکوب مخالفان، ایجاد ترس و تحکیم قدرت خود استفاده کرده‌اند.

اهمیت کفالت سیاسی و حمایت از زنان محکوم به اعدام در ایران

کفالت سیاسی این سه زن، به ابتکار بهروز اسدی و با همکاری «جامعه بین‌المللی حقوق بشر» (IGFM) راه‌اندازی شده است. به عنوان مثال، اسقف کلگراف چندین کفالت را بر عهده گرفته است و همچنین مالو درایر، نخست‌وزیر پیشین، از این سه زن حمایت کرده است. علاوه بر آن، بسیاری از افراد از حوزه‌های مختلف جامعه، از جمله سیاستمداران و هنرمندان، به این ابتکار پیوسته‌اند تا پیام همبستگی را به جهان مخابره کنند.

یکی از مهم‌ترین بسترهای اعتراضی در این زمینه، «زن، زندگی، آزادی» است که از زمان قتل ژینا (مهسا) امینی، هر شنبه در خیابان‌ها حضور دارد. این جنبش، سکویی برای اعتراض علیه سیاست‌های اعدام در ایران و مطالبه آزادی زندانیان سیاسی است. حمایت از این کارزار برای نجات جان زنان در ایران و اعلام مخالفت صریح با مجازات اعدام حیاتی است. این حرکت نیازمند همبستگی افراد از تمامی کشورها، فرهنگ‌ها و گروه‌های سنی است تا بتوان با اتحاد، در برابر سرکوب و اعدام‌ها در ایران ایستادگی کرد.